

El jazz entra per la porta gran

Susana Sheiman i Ignasi Terraza, dimarts a Santa Cristina d'Aro Foto: X.C.

El Festival Internacional de Santa Cristina d'Aro va obrir dimarts una nova etapa en la seva llarga trajectòria, que arriba ja a la 17a edició. El festival, organitzat pel Fòrum amb suport municipal i supramunicipal, s'ha centrat fins ara en la música de cambra, que continua sent el seu eix vertebrador, però ara també s'ha obert al jazz. Per això dimarts a la nit, a l'escenari instal·lat en els esplèndids jardins de l'hotel Golf Costa Brava, es va insistir que aquella era una nit històrica per al festival, perquè el jazz –que alguns consideren la música clàssica del segle XX– hi entrava per la porta gran, amb un concert d'autèntic luxe protagonitzat pel trio del pianista Ignasi Terraza –completat amb el bateria Esteve Pi i el contrabaixista alemany Martin Zenker– i la cantant madrilenya Susana Sheiman, intèrpret tan expressiva com apassionada que

sap posar-se en la pell de les més grans, des de Billie Holiday (God bless the child) a Peggy Lee (There'll be another spring). De Peggy Lee (1920-2002), brillant cantant i compositora, Sheiman va destacar la seva capacitat de transmetre coses importants amb cançons aparentment molt senzilles. “Jo també ho intento”, va afegir.

El concert va estar basat, en bona part, en les cançons de Swing appeal, el disc que el trio de Terraza i Sheiman va publicar ara fa dos anys, amb una majoria de relectures molt personals d'estàndards. Així, dimarts també van sonar a Santa Cristina Just one of those things, del mestre Cole Porter; Where or when, de Rodgers & Hart, que permet a Sheiman mostrar la seva cara més divertida i teatral, i com a bis, It don't mean a thing (If It ain't got that swing), d'un altre gegant, Duke Ellington. En quartet també van tocar Cry me a river, amb un fragment en espanyol (Llòrame a mares), i en trio instrumental van fer una incursió en les Cançons i danses de Mompou. Només amb el contrabaix, Sheiman va cantar un vibrant Mood Indigo, també del Duke. Gran nit de clàssics a la fresca.

Avui, el festival continua amb la seva interessant proposta de cambra, basada en la convivència i el treball conjunt durant una setmana de diversos músics de primer nivell (església, 20 h), però cal animar els organitzadors a deixar ben oberta la porta al jazz.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 22-08-2013 Pàgina 14

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/671706-el-jazz-entra-per-la-porta-gran.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss